

.. lakShmIhRidaya stotram ..

.. ଲକ୍ଷ୍ମୀହୃଦୟ ଷ୍ଟୋତ୍ରମ୍ ..

INTRODUCTION:- The following abbreviations are used in the

comments that follow. 1- Narayana Hridayam - NH. (2)

Laxmi Hridayam - LH (3)

Vishnu Sahasranama with the commentary of Shri Shankaracharya - VS. (4)

Bhagavad Gita - BG. (5) Shrimad Bhagavatham - BH

(6) Lalitha Sahasranamam

LH:- Laxmi Hridayam stotram is unique in that it is coupled with another

stotram Narayana Hridayam to form a pair. They are found in the

Atharva Rahasyam. They were given out by sage Bhargava.

The final part of NH says that NH is to be recited first, to be followed by the recital of Laxmi Hridayam and again the recital of

theNH. This is not to be recited separately as a single piece.

This is to stress the fact that Lord Narayana and Laxmi are indeed one

though spoken of as two different deities.

NH and LH belong to the category of stotram ଶ୍ଳୋକମ୍

The appellation stotram, stuti and stavam all describe a

hymn only. ସ୍ତବଃ ଶ୍ଳୋକମ୍ ନୁତିଃ ସ୍ତୁତିଃ .

lexicon. They all narrate the qualities of a deity.

ଗୁଣସଂକୀର୍ତ୍ତନମ୍

is stotram, says Shri Shankaracharya in his commentary to Vishnu

Sahasranama.

NARAYANA HRIDAYAM AND LAXMI HRIDAYAM:-

Narayana Hridayam (NH) and

Laxmi Hridayam (LH) form a pair of very valuable and sacred hymns. NH is the

shorter one. It consists of only 37 verses. LH is longer and consists of 108

verses. The word (ହୃଦୟମ୍)

heart. The word also is used to mean secret, true or divine knowledge.

Being hymns found in the Veda the Narayana Hridayam and Laxmi Hridayam

Stotras are highly efficacious. They also contain recondite vedantic truths

which may be found in the upanishads, puranas, Bhagavad Gita etc. These truths are also to be seen in other stotras and in the hymns of later

acharyas. ଲକ୍ଷ୍ମୀହୃଦୟକେ ସ୍ତୋତ୍ରେ ସର୍ବମନ୍ୟତ୍ ପ୍ରକାଶିତମ୍ ।

33). So, to describe them as hridayam is very apt. They are, therefore,

very precious. For these reasons they are considered very sacred and

therefore secret - not to be easily given out.

ନ ସର୍ବତ୍ର ପ୍ରକାଶୟେତ୍ ।

part. Because of this restriction these stotras were handed down from a

worthy guru to deserving disciples only. They were not freely available

like Vishnu Sahasranamam.

Only some noteworthy features of this LH stotram could be mentioned in this brief introduction. The reader is requested to read the comments given to the NH (that is available in this site under the heading VISHNU) to get a complete picture of the two stotras that are linked together.

LH:- The first fifteen verses praise Laxmi Devi and offer salutations to Her. Since She is the mother of all creation, She can bless the devotee with all material wealth. But, She is inseparable from the Lord. This is said by saying that one is within the other.

ନାରାୟଣସ୍ୟ ହୃଦୟେ ଭବତୀ ଯଥାଃଃସ୍ତେ, ନାରାୟଣୋଽପି ତବ ହୃଦ୍ଯମଲେ ଯଥାସ୍ତେ

ନାରାୟଣସ୍ତମପି ନିତ୍ୟ ବିଭୁ ତଥୈବ, ତୌ ତିଷ୍ଠତାଂ ମମାପି ଦୟାଦ୍ଵିତୌ ଶ୍ରୀଃ ..

She is with the Lord at all places.

ୟଥା ବୈକୁଣ୍ଠନଗରେ ଯଥା ବୈ କ୍ଷୀରସାଗରେ .

ତଥା ମଦ୍ଭବନେ ତିଷ୍ଠ ଛିରଂ ବିଷ୍ଣୁନା ସହ ..

ୟୋଗିନାଂ ହୃଦୟେ ନିତ୍ୟଂ ଯଥା ତିଷ୍ଠସି ବିଷ୍ଣୁନା .

ତଥା ମଦ୍ଭବନେ ତିଷ୍ଠ ଛିରଂ ଶ୍ରୀବିଷ୍ଣୁନା ସହ ..

She is also the Self seated in the heart of all beings

She is stated

to be ସର୍ବଭୂତାନ୍ତରସ୍ଥା

the Lord who also says He is the Self seated in the heart of all beings.

ଅହମାତ୍ମା ଗୁଡାକେଶ ସର୍ବଭୂତାଶୟସ୍ଥିତଃ .

Thus, it is evident that She is identical with Narayana and can confer

all that one may seek including liberation or moksha.

This is said in

the LH as ଗତ୍ୟେ ନମୋଃସ୍ତୁ ବରସଦ୍ଗତି ଦାୟକାୟେ.

Further, it is to be noted that if one's accumulated

karmas stand in the way of one progressing towards liberation

in the form of the "writing on the head" (ଲଳାଟ ଲିଖିତା ରେଖା

of the creator Brahma, She, being the creator of every thing with name

and form including Brahma, can alter the same and help in his progress.

ଲିଲେଖ ନିଚିଲେ ବିଧିର୍ମମ ଲିପିଂ ବିସୃଜ୍ୟାହରଂ

ଭୟା ବିଲିଖ୍ତବ୍ୟମେତଦିତି ତତ୍ତ୍ୱଲପ୍ରାପ୍ତୟେ .

ତଦନ୍ତ୍ରିକ ପଲସ୍ତୁଟଂ କମଲବାସିନି ଶ୍ରୀରିମାଂ

ସମର୍ପୟ ସମୁଦ୍ରିକାଂ ସକଲଭାଗ୍ୟସଂସୂଚିକାମ୍ ..

Here, the word "creator" does not mean She has created something out of

nothing, but only means She has evolved as everything. She has become

Brahma the creator and Vishnu the protector also.

ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତ୍ରୀ ବ୍ରହ୍ମରୂପା ଗୋପ୍ତ୍ରୀ ଗୋବିନ୍ଦରୂପିଣୀ.

Shri Vedanta Desika uses this idea in his Shri Hayagriva Stotram (verse 20).

ବିଲୁପ୍ତମୂର୍ଧନ୍ୟଲିପିକ୍ରମାଣାଂ ସୁରେନ୍ଦ୍ରଚୂଡ଼ାପଦଲୀଳିତାନାମ୍ .

ଭଦ୍ରାଚାର୍ଯ୍ୟରାଜୀବରଜଃକଣାମାଂ ଭୂକ୍ଷାନ୍ ପ୍ରସଦୋ ମୟି ନାଥ ଭୂକ୍ଷାତ୍ ..

The great acharya prays to the Lord that the pollen dust of His Lotus

Feet should fall on his head so as to remove the letters written by

Brahma at his birth. He indicates that even gods like Indra salute His

feet with the same idea; that is; the dust of Lord's feet should fall

on their heads and alter their fate as decreed by the scribbling of

Brahma on their head. Lord Krishna gives the assurance to Arjuna

in BG(18-52) that with his mind firmly fixed on Him he will cross

over all difficulties on his spiritual path.

ମଜିତଃ ସର୍ବଦୁର୍ଗାଣି ମତ୍ତୁ ସାଦାଉରିଷ୍ୟସି .

The LH repeatedly asks for the fulfilment of the first two of the four goals (viz.) wealth and enjoyment of pleasures of

life got from wealth. But wealth in the hands of one without discretion

can have disastrous consequences. It can lead one away from the spiritual

path and to his downfall. Our scriptures warn one of this and say that

one who hoards wealth without sharing with the needy is indeed a thief

and deserves punishment. BG(VII-XIV-89)

ଯାବଦ୍ ଭ୍ରାତୃକ୍ଷେତେ ଜଠରଂ ତାବତ୍ ସ୍ୱର୍ଗଂ ହି ଦେହିନାମ୍ .

ଅଧିକଂ ଘୋଃଭିମନେୟତ ସ ସ୍ତେନୋ ଦଣ୍ଡମର୍ହତି ..

Keeping this injunction in mind, the devotee asks for wisdom before

seeking wealth and also asks Her to bless the heart with compassion to

enable him to share the wealth liberally with others.

ବିଜ୍ଞାନଚୂର୍ତ୍ତଂ ହୃଦୟେ କୁରୁ ଶ୍ରୀଃ ସୌଭାଗ୍ୟଚୂର୍ତ୍ତଂ ହୃଦୟେ କୁରୁ ଶ୍ରୀଃ .

ଦୟାସୁଚୂର୍ତ୍ତଂ କୁରୁତାଂ ମୟି ଶ୍ରୀଃ ସୁବର୍ଣ୍ଣଚୂର୍ତ୍ତଂ କୁରୁ ମେ କରେ ଶ୍ରୀଃ ..

The end portion contains some significant requests.

We saw that the

LH repeatedly asks for good things of life, wisdom etc.

But as stated

earlier whatever is got by our own efforts or karma will be finite and so

will not last for long. Our life will continue to have fluctuations. The better and wiser alternative is to make the Lord stay in our hearts for ever by having steadfast devotion to Him . Then all auspicious things will be with us for ever. So, the LH asks for ଶ୍ରୀଶାଘ୍ରିଭକ୍ତିଃ . or devotion to the feet of the Lord first.

ଶ୍ରୀଶାଘ୍ରିଭକ୍ତିଃ ହରିଦାସ୍ୟଦାସ୍ୟଂ ପ୍ରସନ୍ନମନ୍ତ୍ରାର୍ଥଦୃଢ଼େକନିଷ୍ଠାମ୍ .

ଗୁରୋଃ ସ୍ମୃତିଂ ନିର୍ମଳବୋଧବୁଦ୍ଧିଂ ପ୍ରଦେହି ମାତଃ ପରମଂ ପଦଂ ଶ୍ରୀଃ ..

The saint Kulasekhara also asked - not for the three purushartas -

dharma, artha and kama. He says that let events, good or bad,

happen according to karmas he had done. He prays to the Lord to grant

him unwavering devotion to His lotus like feet in this and in future

births. (Mukundamala).

ନାସ୍ତା ଧର୍ମେ ନ ବସୁନିଚୟେ ନୈବ କାମୋପଭୋଗେ

ଯଦ୍ୟଦ୍ଭବ୍ୟଂ ଭବତୁ ଭଗବନ୍ ପୂର୍ବକର୍ମାନୁରୂପମ୍ .

ଏତପ୍ତାର୍ଥ୍ୟଂ ମମ ବହୁମତଂ ଜନ୍ମଜନ୍ମାନ୍ତରେଽପି

ଦ୍ଵପ୍ଦାଦାୟୋରୁହୟୁଗଗତା ନିଶ୍ଚଳା ଭକ୍ତିରସ୍ତୁ ..

The Vishnu Purana says the same truth by stating that those who may be

bereft of worldly possessions and so termed "poor" in the worldly sense

are really rich if their hearts have the wealth of love for Shri Hari.

The reason is that Shri Hari also stays in their hearts being tied with cords of love.

ସକଳଭୁବନମଧ୍ୟେ ନିର୍ଧନାସ୍ତେଽପି ଧନ୍ୟା

ନିବସତି ହୃଦି ଯେଷାଂ ଶ୍ରୀହରେଭକ୍ତିରେକା .

ହରିରପି ନିଜଲୋକଂ ସର୍ବଥା ତଂ ବିହ୍ନାୟ

ପ୍ରବିଶତି ହୃଦି ତେଷାଂ ଭକ୍ତିସୁଦ୍ରୋପନଞ୍ଚଃ ..

So, the prayer is to grant before other things, devotion to the feet of the Lord.

Another prayer is to being a servant to the servants of

Hari. Our scriptures repeatedly stress the importance of service to the devotees of the Lord.

The sage Naradha says in his Bhakti Sutra (No: 39-42) that the company of the devotees of the Lord is difficult to obtain. It never fails to produce beneficial results. It is got by the grace of God only.

There is no difference between the Lord and His devotees. So, one should strive to get it.

ମହାସଙ୍ଗସ୍ତୁ ଦୁର୍ଲଭୋଽଗମ୍ୟୋଽମୋଘଶ୍ଚ .

ଲଭ୍ୟତେଽପି ତକ୍ଳପୟୈବ . ତସ୍ମିଂସ୍ତୁଳ୍ଲନେ ଭେଦାଭାବାତ୍ .

ତଦେବ ସାଧତା , ତଦେବ ସାଧତାନ୍ ..

In Shrimad Bhagavatam we have the story of Lord's incarnation as Rishaba Deva. Before renouncing His kingdom and taking

to the forests, He talks to His sons about the value of human life

and how they should work for liberation. Though Rishaba Deva says

He is an incarnation Himself, He advises His sons, not to surrender

to Him, but to seek the company of devotees and serve them saying it

is the doorway to liberation. ମହାହେବାଂ ଦ୍ଵାରମାହୁଃ ବିମୁକ୍ତଃ .

Coming from the mouth of the Lord, as an incarnation, it shows the

immense value of service to the devotees of the Lord.

The company of

the devotees removes the impurities in the mind,
brings calmness to
the mind. More importantly it instils faith in the
statements of the
scriptures and acharyas known as shraddha. ଶ୍ରଦ୍ଧା.
is keenly interested, has controlled his senses and has
shraddha can
gain knowledge, says Krishna. BG(4-39).

ତତ୍ପରଃ ସଂନତେନ୍ଦ୍ରିୟଃ .

acquiring vedantic knowledge.

Shri Shankaracharya glorifies the association of the
devotees in his

Sivanandhalahari by saying it as great as the company
of the Lord Himself.

ସାମୀପ୍ୟଂ ଶିବଭକ୍ତି-ଧୂର୍ଯ୍ୟ-ଜନତା-ସାଂଗତ୍ୟ ସଂଭାଷଣେ.

Once the mind is clear of impurities like greed, anger etc., and also

imbibed noble qualities from the association of the devotees,

God sends him a suitable guru. The vedatic wisdom has necessarily to

be obtained from the guru's mouth.

ତଦ୍‌ଘିଜ୍ଞାନାର୍ଥଂ ସଂ ଗୁରୁମେବାଭିଗଞ୍ଚେତ୍ ସମିପ୍ତାଶିଃ ଶ୍ରୋତ୍ରିୟଂ

ବ୍ରହ୍ମନିଷ୍ଠମ୍ .

men of wisdom and seek knowledge. BG(4-34).

ତଦ୍‌ଘିଜ୍ଞି ପ୍ରଣିପାତେନ ପରିପ୍ରଶ୍ନେନ ସେବୟା .

ଉପଦେକ୍ଷ୍ୟନ୍ତି ତେ ଜ୍ଞାନଂ ଜ୍ଞାନିନସ୍ତଦ୍‌ଘିନଃ..

The guru's teachings remove the doubts that may be clouding

the student's mind and his intellect becomes clear, said here as

ନିର୍ମଳବୋଧବୁଦ୍ଧିଃ .

with discriminating intellect, has controlled his mind
and has got

concentration, reaches the end of the very very long
road, that is

known as samsara and reaches the supreme goal and
becomes free from

all bondages. This is known as liberation and said
herein as

ପଦମ୍ .

ବିଜ୍ଞାନସାରଧର୍ମସ୍ତୁ ମନଃ ପ୍ରଗ୍ରହବାନୁରଃ .

ସୋଧଧ୍ୟନଃ ପାରମାତ୍ମୋତି ତଦ୍ବିଷ୍ଣୋଃ ପରମଂ ପଦମ୍ ..

The word ପରମଂ ପଦମ୍ .

the Lord VS(732).

ପଦମ୍ . ଉତ୍ତମାଦୁକ୍ଷ୍ମଂ ନାସ୍ତି ତଦନୁଭବମ୍ .

or goal that is attained by the seekers of liberation.

"Attaining" does

not imply going to some far of place like Vaikunta or Kailasa. Liberation

means understanding ones own true divine nature and abiding in it. This

is said here as ବିଷ୍ଣୋଃ ପରମଂ ପଦମ୍ .

all-pervading Brahman, of the supreme Self.

CONCLUSION. The end portion says the benefits one may get by reciting

the LH. It assures that the Goddess Laxmi will fulfil the desires of Her devotee

and look after him like Her son. There is a story in the Mahabharata to

illustrate this. Balarama, the elder brother of Krishna, planned to get his

sister Subhadra married to Duryodhana. In the mean time Arjuna happened to

look at her and was captivated by her bewitching beauty. His mind was set on

marrying her and wanted to talk about his wish to his friend Krishna. But

he was worried at the same time that, if Krishna agreed to help him and

took steps, it may create a rift between the brothers Krishna and Balarama.

He was at his wit's end and wanted a way out the predicament. He prayed

to sage Vyasa who promptly appeared before him. He put his problem before the

sage and requested his help. The sage taught him LH and asked him to

recite the stotram in the prescence of a lamp lighted with ghee and

assured him that he will succeed in his endeavour.

Arjuna followed the

sage's advice, recited the LH with faith and married Subhadra in the end.

It will be evident from what is said here that both the NH and LH are valuable

hymns and like veritable mines of precious gems. An interested reader will be

able to find more gems if he digs deep into them. The greater benefit will

be, that by reciting them regularly, one will develop devotion to Divine

Couple, Lord Narayana and Goddess Laksmi, and reap their abundant grace.

Now follows the stotram LAXMI HRIDAYAM.

ଅସ୍ୟ ଶ୍ରୀ ଆଦ୍ୟାଦି ଶ୍ରୀମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ-ହୃଦୟ-ସ୍ତୋତ୍ର- ମହାମନ୍ତ୍ରସ୍ୟ ଭାର୍ଗବ ରଷି ,
ଅନୁଷ୍ଠାଦି ନାନାଛନ୍ଦାଂସି, ଆଦ୍ୟାଦି-ଶ୍ରୀମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ସହିତ ନାରାୟଣୋ ଦେବତା..

ଆଦ୍ୟାଦି-ଶ୍ରୀମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ-ପ୍ରସାଦସିଦ୍ଧ୍ୟର୍ଥଂ ଜପେ ବିନିୟୋଗଃ..

ଓମ୍.. "ଆଦ୍ୟାଦି-ଶ୍ରୀମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦେବତୟୈ ନମଃ ହୃଦୟେ, ଶ୍ରୀଂ ବୀଜାୟୈ ନମଃ
ଗୁହ୍ୟେ,

ଓମ୍ ଶ୍ରୀଂ ହ୍ରୀଂ ସ୍ତ୍ରୀଂ କରତଳ-କରପାର୍ଶ୍ଵୟୋ , ଶ୍ରୀଂ ଅଙ୍ଗୁଷ୍ଠାଭ୍ୟଂ ନମଃ,

ହ୍ରୀଂ ତର୍ଜନୀଭ୍ୟଂ ନମଃ, ସ୍ତ୍ରୀଂ ମଧ୍ୟମାଭ୍ୟଂ ନମଃ, ଶ୍ରୀଂ ଅନାମିକାଭ୍ୟଂ ନମଃ,

ହ୍ରୀଂ କନିଷ୍ଠିକାଭ୍ୟଂ ନମଃ, ସ୍ତ୍ରୀଂ କରତଳ କରପୃଷ୍ଠାଭ୍ୟଂ ନମଃ..

ଓଂ ହୃଦୟାୟ ନମଃ, ହ୍ରୀଂ ଶିରସେ ସ୍ଵାହା, ସ୍ତ୍ରୀଂ ଶିଖାୟୈ ବୌଷଟ୍,

ଶ୍ରୀଂ କବଚାୟ ହୁମ୍, ହ୍ରୀଂ ନେତ୍ରାଭ୍ୟଂ ବୌଷଟ୍, ଭୂର୍ଭୁବସ୍ଵରୋଂ ଇତି ଦିଗ୍ଘଃ..

ହସ୍ତଦ୍ଵୟେନ କମଳେ ଧାଅରୟତ୍ତଂ ସ୍ଵଳୀଳୟା..

ହାର-ନୁପୁର-ସଂଯୁକ୍ତାଂ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀଂ ବିଚିତ୍ରକ୍ଷେତ୍ର..

କୌଶେୟ-ପୀତବସନାଂ ଅରବିନ୍ଦନେତ୍ରାମ୍

ପଦ୍ମସ୍ତମ୍ଭାଭୟ-ବରୋଦ୍ୟତ-ପଦ୍ମହସ୍ତାମ୍.

ଉଦ୍ୟକ୍ଷତାର୍କ-ସଦୃଶାଂ ପରମାଙ୍କ-ସଂସ୍ଥାଂ

ଧାୟେତ୍ ବିଧୀଶନତ-ପାଦଯୁଗାଂ ଜନିତ୍ରୀମ୍..

ପୀତବସ୍ତ୍ରାଂ ସୁବର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗୀଂ ପଦ୍ମହସ୍ତ-ସ୍ତମ୍ଭାଦ୍ବିତାମ୍.

ଲକ୍ଷ୍ମୀଂ ଧାୟେତି ମନ୍ଦ୍ରେଣ ସ ଉବେତ୍ ପୃଥ୍ବୀପତିଃ..

ମାତୁଲଙ୍କ-ଗଦାଖେଚେ ପାଶୌ ପାତ୍ରତ୍ୱଞ୍ଚ ବିଭ୍ରତୀ.

ବାଗଲିଙ୍ଗତ୍ୱଞ୍ଚ ମାନତ୍ୱଞ୍ଚ ବିଭ୍ରତୀ ନୃପମୂର୍ଧନି..

ବନ୍ଦେ ଲକ୍ଷ୍ମୀଂ ପରଶିବମୟୀଂ ଶୁଦ୍ଧଜାମ୍ବୁନଦୀଭାଂ

ତେଜୋରୂପାଂ କନକ-ବସନାଂ ସର୍ବଭୂଷୋଞ୍ଜଳାଙ୍ଗୀମ୍ |

ବୀଜାପୁରଂ କନକ-କଲଶଂ ହେମପଦ୍ମଂ ଦଧାନାମ୍

ଆଦ୍ୟାଂ ଶକ୍ତିଂ ସକଲଜନନୀଂ ବିଷ୍ଣୁ-ବାମାଙ୍କସଂସ୍ଥାମ୍ || ୧ ||

ଶ୍ରୀମହୌଭାଗ୍ୟଜନନୀଂ ଷ୍ଟ୍ରୀମି ଲକ୍ଷ୍ମୀଂ ସନାତନୀମ୍ |

ସର୍ବକାମ-ଫଳାବାପ୍ତି-ସାଧନୈକ-ସୁଖାବହାମ୍ || ୨ ||

ସ୍ଵରାମି ନିତ୍ୟଂ ଦେବେଶି ଭକ୍ତା ପ୍ରେରିତମାନସଃ ।

ଭଦାଜ୍ଞାଂ ଶିରସା ଧୃତ୍ଵା ଭଜାମି ପରମେଶ୍ଵରୀମ୍ ॥ ୩॥

ସମସ୍ତ-ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଦାଂ ମହାଶ୍ରୀୟଂ

ସମସ୍ତ-କଲ୍ୟାଣକରୀଂ ମହାଶ୍ରୀୟମ୍ ।

ସମସ୍ତ-ସୌଭାଗ୍ୟକରୀଂ ମହାଶ୍ରୀୟଂ

ଭଜାମ୍ୟହଂ ଜ୍ଞାନକରୀଂ ମହାଶ୍ରୀୟମ୍ ॥ ୪॥

ବିଜ୍ଞାନସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଦାଂ ମହାଶ୍ରୀୟଂ

ବିଚିତ୍ର-ବାଗୁଚିକରୀଂ ମନୋହରୀମ୍ ।

ଅନନ୍ତ-ସୌଭାଗ୍ୟ-ସୁଖପ୍ରଦାୟିନୀଂ

ନମାମ୍ୟହଂ ଭୂତିକରୀଂ ହରିପ୍ରିୟାମ୍ ॥ ୫॥

ସମସ୍ତ-ଭୂତାନ୍ତରସଂସ୍ଥିତା ଭଂ

ସମସ୍ତ-ଭକ୍ତେଶ୍ଵରୀ ବିଶ୍ଵରୂପେ ।

ତନ୍ମାସ୍ତି ଯଦ୍ଵ୍ୟତିରିକ୍ତବସ୍ତୁ

ଭଦ୍ଵାଦପଦ୍ମଂ ପ୍ରଣମାମ୍ୟହଂ ଶ୍ରୀଃ ॥ ୬॥

ଦାରିଦ୍ର୍ୟ-ଦୁଃଖୌତ-ତମୋପହନ୍ତ୍ରି ଭଦ୍-ପାଦପଦ୍ମଂ ମଝି ସନ୍ନିଧସ୍ଵ ।

ଦୀନାର୍ତ୍ତି-ବିଚ୍ଛେଦନ-ହେତୁଭୂତେଃ କୃପାକଟାକ୍ଷେରଭିଷିଞ୍ଚିତ ମାଂ ଶ୍ରୀଃ || ୭||

ବିଷ୍ଣୁ-ସ୍ମୃତିପରାଂ ଲକ୍ଷ୍ମୀଂ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣବର୍ଣ୍ଣ-ସ୍ମୃତି-ପ୍ରିୟାମ୍.

ବରଦାଭୟଦାଂ ଦେବୀଂ ବନ୍ଦେ ଧ୍ୟାଂ କମଳେକ୍ଷଣେ..୮..

ଅମ୍ନ ପ୍ରସାଦ କରୁଣା-ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ-ଦୃଷ୍ଟ୍ୟା

ମାଂ ଉକ୍ଳପାଦ୍ରବିଶାଗେହମିମଂ କୁରୁଷ୍ଠ ।

ଆଲୋକୟ ପ୍ରଣତ-ହୃଦଗତ-ଶୋକହନ୍ତ୍ରୀ

ଉପାଦ-ପଦ୍ମଯୁଗଳଂ ପ୍ରଣମାମ୍ୟହଂ ଶ୍ରୀଃ || ୯||

ଶାନ୍ତ୍ୟେ ନମୋଽସ୍ତୁ ଶରଣାଗତ-ରକ୍ଷଣାୟେ

କାନ୍ତ୍ୟେ ନମୋଽସ୍ତୁ କମଳୀୟ-ଗୁଣାଶ୍ରୟାୟେ ।

କ୍ଷାନ୍ତ୍ୟେ ନମୋଽସ୍ତୁ ଦୁରିତକ୍ଷୟ-କାରଣାୟେ

ଧ୍ୟାନ୍ତ୍ୟେ ନମୋଽସ୍ତୁ ଧନ-ଧାନ୍ୟ-ସମୃଦ୍ଧିଦାୟେ || ୧୦||

ଶକ୍ତ୍ୟେ ନମୋଽସ୍ତୁ ଶଶିଶେଖର-ସଂହିତାୟେ

ରତ୍ୟେ ନମୋଽସ୍ତୁ ରଜନୀକର-ସୋଦରାୟେ ।

ଭକ୍ତ୍ୟେ ନମୋଽସ୍ତୁ ଭବସାଗର-ତାରକାୟେ

ମତ୍ୟେ ନମୋଽସ୍ତୁ ମଧୁସୂଦନ-ବଲ୍ଲଭାୟେ || ୧୧||

ଲକ୍ଷ୍ମ୍ୟ ନମୋଽସ୍ତୁ ଶୁଭ-ଲକ୍ଷଣ-ଲକ୍ଷିତାୟେ

ସିଦ୍ଧ୍ୟ ନମୋଽସ୍ତୁ ସୁର-ସିଦ୍ଧ-ସୁପୂଜିତାୟେ ।

ଧୃତ୍ୟ ନମୋଽସ୍ତୁ ମମ ଦୁର୍ଗତି-ଭଞ୍ଜନାୟେ

ଗତ୍ୟ ନମୋଽସ୍ତୁ ବରସଦ୍ଗତି-ଦାୟକାୟେ ॥ ୧୨ ॥

ଦେବ୍ୟ ନମୋଽସ୍ତୁ ଦିବି ଦେବଗଣାର୍ଚ୍ଚିତାୟେ

ଭୂତ୍ୟ ନମୋଽସ୍ତୁ ଭୁବନାର୍ତ୍ତି-ବିନାଶନାୟେ ।

ଶାନ୍ତ୍ୟ ନମୋଽସ୍ତୁ ଧରଣୀଧର-ବଲ୍ଲଭାୟେ

ପୁଣ୍ୟ ନମୋଽସ୍ତୁ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ-ବଲ୍ଲଭାୟେ ॥ ୧୩ ॥

ସୁତୀବ୍ର-ଦାରିଦ୍ର୍ୟ-ତମୋପହନ୍ତ୍ରିୟ ନମୋଽସ୍ତୁ ତେ ସର୍ବ-ଭୟାପହନ୍ତ୍ରିୟ ।

ଶ୍ରୀବିଷ୍ଣୁ-ବକ୍ଷଃସ୍ଥଳ-ସଂକ୍ଷିତାୟେ ନମୋ ନମଃ ସର୍ବ-ବିଭୂତି-ଦାୟେ ॥ ୧୪ ॥

ଜୟତୁ ଜୟତୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀଃ ଲକ୍ଷଣାଲକ୍ଷ୍ମୀତାୟା

ଜୟତୁ ଜୟତୁ ପଦ୍ମା ପଦ୍ମସଦ୍ଭାଜିବନ୍ଦ୍ୟା ।

ଜୟତୁ ଜୟତୁ ବିଦ୍ୟା ବିଷ୍ଣୁ-ବାମାଙ୍କ-ସଂସ୍ଥା

ଜୟତୁ ଜୟତୁ ସମ୍ୟକ୍ ସର୍ବ-ସମ୍ପର୍କରୀ ଶ୍ରୀଃ ॥ ୧୫ ॥

ଜୟତୁ ଜୟତୁ ଦେବୀ ଦେବସଂସ୍ଥାଭିପୂଜ୍ୟା

ଜୟତୁ ଜୟତୁ ଭଦ୍ରା ଭାର୍ଗବୀ ଭାଗ୍ୟରୂପା ।

ଜୟତୁ ଜୟତୁ ନିତ୍ୟା ନିର୍ମଳଜ୍ଞାନବେଦ୍ୟା

ଜୟତୁ ଜୟତୁ ସତ୍ୟା ସର୍ବଭୂତାନ୍ତରକ୍ଷା ॥ ୧୬॥

ଜୟତୁ ଜୟତୁ ରମ୍ୟା ରତ୍ନଗର୍ଭାନ୍ତରକ୍ଷା

ଜୟତୁ ଜୟତୁ ଶୁଦ୍ଧା ଶୁଦ୍ଧଜାତୁନଦାଭା ।

ଜୟତୁ ଜୟତୁ କାନ୍ତା କାନ୍ତିମଦ୍ଭାସିତାଙ୍ଗୀ

ଜୟତୁ ଜୟତୁ ଶାନ୍ତା ଶୀଘ୍ରମାଗଞ୍ଜ ସୌମ୍ୟେ ॥ ୧୭॥

ୟସ୍ୟାଃ କଲ୍ୟାଣାଃ କମଳୋଦ୍ଭବାଦ୍ୟା ରୁଦ୍ରାଣ୍ଠ ଶକ୍ରପ୍ରମୁଖାଣ୍ଠ ଦେବାଃ ।

ଜୀବନ୍ତି ସର୍ବେଽପି ସଶକ୍ତୟସ୍ତେ ପ୍ରଭୁଦ୍ମନାପ୍ତାଃ ପରମାୟୁଷସ୍ତେ ॥ ୧୮॥

ଲିଲେଖ ନିଚିଲେ ବିଧୁର୍ମନ ଲିପିଂ ବିସୂଜ୍ୟାନ୍ତରଂ

ଭୟା ବିଲିଖ୍ଠତ୍ୟମେତଦିତି ତତ୍ତ୍ଵଲପ୍ରାପ୍ତୟେ ।

ତଦନ୍ତିକପଲ୍ଲୁଟଂ କମଳବାସିନି ଶ୍ରୀରିମାଂ

ସମର୍ପୟ ସ୍ଵମୁଦ୍ରିକାଂ ସକଳଭାଗ୍ୟସଂସୂଚିକାମ୍ ॥ ୧୯॥

କଲ୍ୟାଣେ ଯଥା ଦେବି ଜୀବନ୍ତି ସତରାଚରାଃ ।

ତଥା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣା ଲକ୍ଷ୍ମି ସର୍ବଦା ସମ୍ପ୍ରସାଦ ମେ ॥ ୨୦॥

ୟଥା ବିଷ୍ଣୁର୍ଭୱଂ ନିତ୍ୟଂ ସ୍ୱକଳାଂ ସଂନ୍ୟବେଶୟତ୍ ।

ତଥୈବ ସ୍ୱକଳାଂ ଲକ୍ଷ୍ମି ମୟି ସମ୍ୟକ୍ ସମର୍ପୟ ॥ ୨୧॥

ସର୍ବସୌଖ୍ୟପ୍ରଦେ ଦେବି ଭକ୍ତାନାମଭୟପ୍ରଦେ ।

ଅଚଳାଂ କୁରୁ ଯତ୍ନେନ କଳାଂ ମୟି ନିବେଶିତାମ୍ ॥ ୨୨॥

ମୁଦାସ୍ତାଂ ମଦ୍ଭାଲେ ପରମପଦଲକ୍ଷ୍ମୀଃ ସ୍ମୃତକଳା

ସଦା ବୈକୁଣ୍ଠଶ୍ରୀନିବସତୁ କଳା ମେ ନୟନୟୋଃ ।

ବସେହତ୍ୟେ ଲୋକେ ମମ ବଚସି ଲକ୍ଷ୍ମୀର୍ବରକଳା

ଶ୍ରୀୟଶ୍ଚେତଦ୍ୱାପେ ନିବସତୁ କଳା ମେ ସ୍ୱ-କରୟୋଃ ॥ ୨୩॥

ତାବନ୍ନିତ୍ୟଂ ମମାଙ୍ଗେଷୁ କ୍ଷୀରାକ୍ଷୌ ଶ୍ରୀକଳା ବସେତ୍ ।

ସୁର୍ଯ୍ୟାଚନ୍ଦ୍ରମସୌ ଯାବଦ୍ୟାବଲକ୍ଷ୍ମୀପତିଃ ଶ୍ରୀୟୌ ॥ ୨୪॥

ସର୍ବମଙ୍ଗଳସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣା ସର୍ବୈଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟସମନ୍ୱିତା ।

ଆଦ୍ୟାଦିଶ୍ରୀମହାଲକ୍ଷ୍ମୀସ୍ତୁକଳା ମୟି ତିଷ୍ଠତୁ ॥ ୨୫॥

ଅଜ୍ଞାନତିମିରଂ ହ୍ରଦ୍ଫୁଂ ଶୁଦ୍ଧଜ୍ଞାନପ୍ରକାଶିକା ।

ସର୍ବୈଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟପ୍ରଦା ମେଃସ୍ତୁ ଭକ୍ତଳା ମୟି ସଂକ୍ଷିତା ॥ ୨୬॥

ଅଲକ୍ଷ୍ମୀଂ ହରତୁ କ୍ଷିପ୍ରଂ ତମଃ ସୁର୍ଯ୍ୟପ୍ରଭା ଯଥା ।

ବିତନୋତୁ ମମ ଶ୍ରେୟସ୍କୁଳା ମୟି ସଂସ୍ଥିତା || ୨୭||

ଏଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟମଙ୍ଗଲୋପୂର୍ଣ୍ଣଃ ଉକ୍ତଲାୟଂ ନିଧୀୟତେ |

ମୟି ତସ୍ମାକ୍ଠତାର୍ଥୋଽସ୍ମି ପାତ୍ରମସ୍ମି ସ୍ଥିତେସ୍ତବ || ୨୮||

ଭବଦାବେଶଭାଗ୍ୟାହେଁ ଭାଗ୍ୟବାନସ୍ମି ଭାର୍ଗବି |

ଉପୁ ସାଦାପୂର୍ବିତ୍ରୋଽହଂ ଲୋକମାତର୍ନମୋଽସ୍ତୁ ତେ || ୨୯||

ପୁନାସି ମାଂ ଉକ୍ତଲୟେବ ଯସ୍ମାତ୍

ଅତସ୍ଵମାଗଞ୍ଜ ମମାଗ୍ରତସ୍ତମ୍ |

ପରଂ ପଦଂ ଶ୍ରୀର୍ଭବ ସୁପ୍ରସନ୍ନା

ମୟ୍ୟତ୍ୟୁତେନ ପ୍ରବିଶାଦିଲକ୍ଷ୍ମୀଃ || ୩୦||

ଶ୍ରୀବୈକୁଣ୍ଠସ୍ଥିତେ ଲକ୍ଷ୍ମି ସମାଗଞ୍ଜ ମମାଗ୍ରତଃ |

ନାରାୟଣେନ ସହ ମାଂ କୃପାଦୃଷ୍ଟ୍ୟାଽବଲୋକୟ || ୩୧||

ସତ୍ୟଲୋକସ୍ଥିତେ ଲକ୍ଷ୍ମି ଉଂ ମମାଗଞ୍ଜ ସନ୍ନିଧିମ୍ |

ବାସୁଦେବେନ ସହିତା ପ୍ରସାଦ ବରଦା ଭବ || ୩୨||

ଶ୍ଵେତଦ୍ଵୀପସ୍ଥିତେ ଲକ୍ଷ୍ମି ଶୀଘ୍ରମାଗଞ୍ଜ ସୁବ୍ରତେ |

ବିଷ୍ଣୁନା ସହିତା ଦେବି ଜଗନ୍ନାତଃ ପ୍ରସାଦ ମେ || ୩୩||

କ୍ଷୀରାମ୍ବୁଦ୍ଧିତେ ଲକ୍ଷ୍ମି ସମାଗଚ୍ଛ ସମାଧବେ ।

ଦକ୍ଷପାଦୃଷ୍ଟିସୁଧୟା ସତତଂ ମାଂ ବିଲୋକୟ ॥ ୩୪॥

ରତ୍ନଗର୍ଭାକ୍ଷିତେ ଲକ୍ଷ୍ମି ପରିପୂର୍ଣ୍ଣହିରଣ୍ମୟି ।

ସମାଗଚ୍ଛ ସମାଗଚ୍ଛ ଛିଦ୍ରାଶୁ ପୁରତୋ ମମ ॥ ୩୫॥

ଛିରା ଭବ ମହାଲକ୍ଷ୍ମି ନିଶ୍ଚଳା ଭବ ନିର୍ମଳେ ।

ପ୍ରସନ୍ନକମଳେ ଦେବି ପ୍ରସନ୍ନହୃଦୟା ଭବ ॥ ୩୬॥

ଶ୍ରୀଧରେ ଶ୍ରୀମହାଲକ୍ଷ୍ମି ଦଦତ୍ତଃସ୍ତଂ ମହାନିଧୁମ୍ ।

ଶୀଘ୍ରମୁକ୍ତ୍ୟ ପୁରତଃ ପ୍ରଦର୍ଶୟ ସମର୍ପୟ ॥ ୩୭॥

ବସୁନ୍ଧରେ ଶ୍ରୀବସୁଧେ ବସୁଦୋଗ୍ଧୁ କୃପାମୟି ।

ଦକ୍ଷକ୍ଷିଗତସର୍ବସ୍ୱଂ ଶୀଘ୍ରଂ ମେ ସମ୍ପ୍ରଦର୍ଶୟ ॥ ୩୮॥

ବିଷ୍ଣୁପ୍ରିୟେ ରତ୍ନଗର୍ଭେ ସମସ୍ତଫଳଦେ ଶିବେ ।

ଦ୍ୱିଗର୍ଭଗତହେମାଦୀନ୍ ସମ୍ପ୍ରଦର୍ଶୟ ଦର୍ଶୟ ॥ ୩୯॥

ରସାତଳଗତେ ଲକ୍ଷ୍ମି ଶୀଘ୍ରମାଗଚ୍ଛ ମେ ପୁରଃ ।

ନ ଜାନେ ପରମଂ ରୂପଂ ମାତର୍ମେ ସମ୍ପ୍ରଦର୍ଶୟ ॥ ୪୦॥

ଆବିର୍ଭବ ମନୋବେଗାତ୍ ଶୀଘ୍ରମାଗଚ୍ଛ ମେ ପୁରଃ ।

ମା ବସ ଭୈରିହେତ୍ୟକ୍ତା କାମଂ ଗୌରିବ ରକ୍ଷ ମାମ୍ || ୪୧||

ଦେବି ଶୀଘ୍ରଂ ମମାଗଚ୍ଛ ଧରଣୀଗର୍ଭସଂସ୍ଥିତେ |

ମାତସ୍ତଦ୍ଭୃତ୍ୟଭୃତ୍ୟୋଃହଂ ମୃଗୟେ ତ୍ଵାଂ କୁତୁହଳାତ୍ || ୪୨||

ଉତ୍ତିଷ୍ଠ ଜାଗୃହି ତ୍ଵଂ ମେ ସମୁତ୍ତିଷ୍ଠ ସୁଜାଗୃହି |

ଅକ୍ଷୟାନ୍ ହେମକଳଶାନ୍ ସୁବର୍ଣ୍ଣେନ ସୁପୁରିତାନ୍ || ୪୩||

ନିକ୍ଷେପାନ୍ତେ ସମାକୃଷ୍ୟ ସମୁଜ୍ଵତ୍ୟ ମମାଗ୍ରତଃ |

ସମୁନ୍ନତାନନା ଭୃତ୍ଵା ସମ୍ୟଗ୍ଧେହି ଧରାତଳାତ୍ || ୪୪||

ମହନ୍ନିଧୁଂ ସମାଗଚ୍ଛ ମଦାହିତକୃପାରସା |

ପ୍ରସାଦ ଶ୍ରେୟସାଂ ଦୋଗ୍ଧୁ ଲକ୍ଷ୍ମି ମେ ନୟନାଗ୍ରତଃ || ୪୫||

ଅଦ୍ରୋପବିଶ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ମି ତ୍ଵଂ ସ୍ଥିରା ଭବ ହିରଣ୍ମୟୀ |

ସୁସ୍ଥିରା ଭବ ସମ୍ପ୍ରୀତ୍ୟା ପ୍ରସନ୍ନା ବରଦା ଭବ || ୪୬||

ଆନୀତାଂସୁ ଭୟା ଦେବି ନିଧୀନ୍ତେ ସମ୍ପ୍ରଦର୍ଶୟ |

ଅଦ୍ୟ କ୍ଷଣେନ ସହସା ଦତ୍ତା ସଂରକ୍ଷ ମାଂ ସଦା || ୪୭||

ମୟି ତିଷ୍ଠ ତଥା ନିତ୍ୟଂ ଯଥେନ୍ଦ୍ରାଦିଷୁ ତିଷ୍ଠସି |

ଅଭୟଂ କୁରୁ ମେ ଦେବି ମହାଲକ୍ଷ୍ମି ନମୋଃସ୍ତୁ ତେ || ୪୮||

ସମାଗଛ ମହାଲକ୍ଷ୍ମି ଶୁଦ୍ଧଜାମୁନଦ-ସ୍ଥିତେ ।

ପ୍ରସାଦ ପୁରତଃ ସ୍ଥିତା ପ୍ରଣତଂ ମାଂ ବିଲୋକୟ ॥ ୪୯॥

ଲକ୍ଷ୍ମୀଭୂବଂ ଗତା ଭାସି ଯତ୍ର ଯତ୍ର ହିରଣ୍ମୟୀ ।

ତତ୍ର ତତ୍ର ସ୍ଥିତା ଧ୍ୱଂ ମେ ତବ ରୂପଂ ପ୍ରଦର୍ଶୟ ॥ ୫୦॥

କ୍ରୀତନ୍ତୀ ବହୁଧା ଭୂମୌ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣକୃପା ମୟି ।

ମମ ମୂର୍ଧନି ତେ ହସ୍ତମବିଲୟିତମର୍ପୟ ॥ ୫୧॥

ଫଳଦ୍ଭାଗେ୍ୟାଦୟେ ଲକ୍ଷ୍ମି ସମସ୍ତପୁରବାସିନି ।

ପ୍ରସାଦ ମେ ମହାଲକ୍ଷ୍ମି ପରିପୂର୍ଣ୍ଣମନୋରଥେ ॥ ୫୨॥

ଅୟୋଧ୍ୟାଦିଷୁ ସର୍ବେଷୁ ନଗରେଷୁ ସମାସ୍ଥିତେ ।

ବିଭବୈର୍ବିବୈର୍ଯ୍ୟୁକ୍ତେଃ ସମାଗଛ ମୁଦାଦ୍ୱିତେ ॥ ୫୩॥

ସମାଗଛ ସମାଗଛ ମମାଗ୍ରେ ଭବ ସୁସ୍ଥିରା ।

କରୁଣାରସନିଷ୍ୟନ୍ଦନେତ୍ରଦ୍ୱୟବିଶାଳିନି ॥ ୫୪॥

ସନ୍ନିଧସ୍ତୁ ମହାଲକ୍ଷ୍ମି ଉପାଶିଂ ମମ ମସ୍ତକେ ।

କରୁଣାସୁଧୟା ମାଂ ଉମଭିଷିତ୍ୟ ସ୍ଥିତରଂ କୁରୁ ॥ ୫୫॥

ସର୍ବରାଜଗୃହେ ଲକ୍ଷ୍ମି ସମାଗଛ ବଲାଦ୍ୱିତେ ।

ସ୍ଥିତାଃଶୁ ପୁରତୋ ମେଂଦ୍ୟ ପ୍ରସାଦେନାଭୟଂ କୁରୁ || ୫୬||

ସାଦରଂ ମସ୍ତକେ ହସ୍ତଂ ମମ ଉଂ କୃପୟାଂପୟ ।

ସର୍ବରାଜସ୍ଥିତେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଭକ୍ତଳା ମୟି ତିଷ୍ଠତୁ || ୫୭||

ଆଦ୍ୟାଦି ଶ୍ରୀମହାଲକ୍ଷ୍ମି ବିଷ୍ଣୁବାମାଙ୍କସଂସ୍ଥିତେ ।

ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଂ କୁରୁ ମେ ରୂପଂ ରକ୍ଷ ମାଂ ଶରଣାଗତମ୍ || ୫୮||

ପ୍ରସାଦ ମେ ମହାଲକ୍ଷ୍ମି ସୁପ୍ରସାଦ ମହାଶିବେ ।

ଅଚଳା ଭବ ସୁପ୍ରୀତା ସୁସ୍ଥିରା ଭବ ମଦ୍‌ଗୃହେ || ୫୯||

ୟାବତ୍ତିଷ୍ଠତି ବେଦାଶୁ ଯାବତ୍ତନ୍ତ୍ର-ଦିବାକରୌ ।

ୟାବଦ୍‌ସ୍ଥିଶୁଶୁ ଯାବତ୍ତଂ ତାବକ୍ତୁରୁ କୃପାଂ ମୟି || ୬୦||

ଚାନ୍ଦ୍ରୀ କଳା ଯଥା ଶୁକ୍ଳେ ବର୍ଧତେ ସା ଦିନେ ଦିନେ ।

ତଥା ଦୟା ତେ ମୟୋବ ବର୍ଧତାମଭିବର୍ଧତାମ୍ || ୬୧||

ୟଥା ବୈକୁଣ୍ଠନଗରେ ଯଥା ବୈ କ୍ଷୀରସାଗରେ ।

ତଥା ମଦ୍‌ଭବନେ ତିଷ୍ଠ ସ୍ଥିରଂ ଶ୍ରୀବିଷ୍ଣୁନା ସହ || ୬୨||

ୟୋଗିନାଂ ହୃଦୟେ ନିତ୍ୟଂ ଯଥା ତିଷ୍ଠସି ବିଷ୍ଣୁନା ।

ତଥା ମଦ୍‌ଭବନେ ତିଷ୍ଠ ସ୍ଥିରଂ ଶ୍ରୀବିଷ୍ଣୁନା ସହ || ୬୩||

ନାରାୟଣସ୍ୟ ହୃଦୟେ ଭବତୀ ଯଥାଏତସ୍ତେ

ନାରାୟଣୋଽପି ତବ ହୃଦୟମଲେ ଯଥାଏତସ୍ତେ ।

ନାରାୟଣସ୍ତମପି ନିତ୍ୟବିଭୂ ତଥୈବ

ତୌ ତିଷ୍ଠତାଂ ହୃଦି ମମାପି ଦୟାଦ୍ୱିତୌ ଶ୍ରୀଃ ॥ ୨୪॥

ବିଜ୍ଞାନବୃଦ୍ଧିଂ ହୃଦୟେ କୁରୁ ଶ୍ରୀଃ ସୌଭାଗ୍ୟବୃଦ୍ଧିଂ କୁରୁ ମେ ଗୃହେ ଶ୍ରୀଃ ।

ଦୟାସୁବୃଦ୍ଧିଂ କୁରୁତାଂ ମୟି ଶ୍ରୀଃ ସୁବର୍ଣ୍ଣବୃଦ୍ଧିଂ କୁରୁ ମେ ଗୃହେ ଶ୍ରୀଃ ॥ ୨୫॥

ନ ମାଂ ତ୍ୟଜେଥାଃ ଶ୍ରିତକଲ୍ପବଲ୍ଲି ସଦ୍ଭକ୍ତି-ଚିନ୍ତାମଣି-କାମଧେନୋ ।

ନ ମାଂ ତ୍ୟଜେଥା ଭବ ସୁପ୍ରସନ୍ନେ ଗୃହେ କଲତ୍ରେଷୁ ଚ ପୁତ୍ରବର୍ଗେ ॥ ୨୬॥

ଆଦ୍ୟାଦିମାୟେ ଦମଜାଣ୍ଡବୀଜଂ ଦମେବ ସାକାର-ନିରାକୃତୀ ଦମ୍ ।

ଦୟା ଧୃତାଶ୍ଳାଞ୍ଜଭବାଶ୍ଚସଂଘାଃ ହୃଦ୍ରଂ ଚରିତ୍ରଂ ତବ ଦେବି ବିଷ୍ଣୋଃ ॥ ୨୭॥

ବ୍ରହ୍ମରୁଦ୍ରାଦୟୋ ଦେବା ବେଦାଶ୍ଳାପି ନ ଶକ୍ନୁୟୁଃ ।

ମହିମାନଂ ତବ ସ୍ତୋତ୍ରଂ ମୟୋଽହଂ ଶକ୍ନୁୟାଂ କଥମ୍ ॥ ୨୮॥

ଅମ୍ ଦମ୍ପସ୍ତ୍ରବାକ୍ୟାନି ସୁକ୍ତାସୁକ୍ତାନି ଯାନି ଚ ।

ତାନି ସ୍ଵୀକ୍ଷୁରୁ ସର୍ବଞ୍ଜେ ଦୟାଲୁଦେନ ସାଦରମ୍ ॥ ୨୯॥

ଭବନ୍ତଂ ଶରଣଂ ଗତ୍ଵା କୃତାର୍ଥାଃ ସ୍ଵ୍ୟଃ ପୁରାତନାଃ ।

ଇତି ସଞ୍ଚିତ୍ୟ ମନସା ଦାମହଂ ଶରଣଂ ବ୍ରଜେ || ୧୦||

ଅନନ୍ତା ନିତ୍ୟସୁଖନଃ ଦ୍ଵଦ୍ଵକ୍ତାସ୍ତ୍ରପୁରାୟଣାଃ |

ଇତି ବେଦପ୍ରମାଣାନ୍ଧି ଦେବି ଦାଂ ଶରଣଂ ବ୍ରଜେ || ୧୧||

ତବ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ମଦ୍ଵକ୍ତା ନ ନଶ୍ୟନ୍ତୀତ୍ୟପି କ୍ଵଚିତ୍ |

ଇତି ସଞ୍ଚିତ୍ୟ ସଞ୍ଚିତ୍ୟ ପ୍ରାଣାନ୍ ସନ୍ଧାରୟାମ୍ୟହମ୍ || ୧୨||

ଦ୍ଵଦ୍ଵଧୀନସ୍ତୁହଂ ମାତଃ ଦ୍ଵକ୍ଵା ମୟି ବିଦ୍ୟତେ |

ୟାବସ୍ତୁଶୁକାମଃ ସ୍ୟାଂ ତାବଦେହି ଦୟାନିଧେ || ୧୩||

କ୍ଷଣମାତ୍ରଂ ନ ଶକ୍ନୋମି ଜୀବିତୁଂ ଦ୍ଵକ୍ଵାଂ ବିନା |

ନ ହି ଜୀବନ୍ତି ଜଳଜା ଜଳଂ ତ୍ୟକ୍ତ୍ଵା ଜଳାଶ୍ରୟାଃ || ୧୪||

ୟଥା ହି ପୁତ୍ରବାସଲ୍ୟାତ୍ ଜନନୀ ପ୍ରସନ୍ନତସ୍ତନୀ |

ବସଂ ଦ୍ଵରିତମାଗତ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରୀଣୟତି ବସଲା || ୧୫||

ୟଦି ସ୍ୟାଂ ତବ ପୁତ୍ରୋଽହଂ ମାତା ଦ୍ଵଂ ଯଦି ମାମକୀ |

ଦୟାପଲୋଧର-ସ୍ତନ୍ୟ-ସୁଧାଭିରଭିଷିଞ୍ଚ ମାମ୍ || ୧୬||

ମୃଗେୟା ନ ଗୁଣଲେଶୋଽପି ମୟି ଦୋଷୈକ-ମୟିରେ |

ପାଂସୁନାଂ ବୃଷ୍ଟିବିନ୍ଦୁନାଂ ଦୋଷାଣାଂ ଚ ନ ମେ ମତିଃ || ୧୭||

ପାପିନାମହମେକାଗ୍ରୋ ଦୟାଲୁନାଂ ହମଗ୍ରଣୀଃ |

ଦୟନୀୟୋ ମଦନୋଽସ୍ତ୍ରୈ ତବ କୋଽତ୍ର ଜଗତ୍ତୟେ || ୭୮ ||

ବିଧୁନାହଂ ନ ସୃଷ୍ଟଶ୍ଚେତ୍ ନ ସ୍ୟାତ୍ତବ ଦୟାଲୁତା |

ଆମୟୋ ବା ନ ସୃଷ୍ଟଶ୍ଚେଦୌଷଧସ୍ୟ ବୃଥୋଦୟଃ || ୭୯ ||

କୃପା ମଦଗ୍ରଜା କିଂ ତେ ଅହଂ କିଂ ବା ତଦଗ୍ରଜଃ |

ବିଚାର୍ଯ୍ୟଂ ଦେହି ମେ ବିଭଂ ତବ ଦେବି ଦୟାନିଧେ || ୮୦ ||

ମାତା ପିତା ହଂ ଗୁରୁଃ ସଦ୍‌ଗତିଃ ଶ୍ରୀଃ

ହମେବ ସଞ୍ଜୀବନହେତୁଭୂତା |

ଅନ୍ୟଂ ନ ମନେ୍ୟ ଜଗଦେକନାଥେ

ହମେବ ସର୍ବଂ ମମ ଦେବି ସତ୍ୟମ୍ || ୮୧ ||

ଆଦ୍ୟାଦିଲକ୍ଷ୍ମୀର୍ଭବ ସୁପ୍ରସନ୍ନା ବିଶୁଦ୍ଧବିଜ୍ଞାନସୁଖୈକଦୋଗ୍ଧୁ |

ଅଜ୍ଞାନହନ୍ତ୍ରୀ ତ୍ରିଗୁଣାତିରିକ୍ତା ପ୍ରଜ୍ଞାନନେତ୍ରୀ ଭବ ସୁପ୍ରସନ୍ନା || ୮୨ ||

ଅଶେଷବାଗ୍ନାତ୍ୟ-ମଲାପହନ୍ତ୍ରୀ ନବଂ ନବଂ ସୁଷ୍ଟୁ ସୁବାକ୍ୟଦାୟିନୀ |

ମମୈବ ଜିହ୍ଵାଗ୍ରସୁରଜୀବର୍ତ୍ତନୀ ଭବ ପ୍ରସନ୍ନା ବଦନେ ତ ମେ ଶ୍ରୀଃ || ୮୩ ||

ସମସ୍ତସମ୍ପଦୁ ବିରାଜମାନା ସମସ୍ତତେଜସ୍ଵୁ ବିଭାସମାନା |

ବିଷ୍ଣୁପ୍ରିୟେ ଓଂ ଭବ ଦୀପ୍ୟମାନା ବାହ୍ମେବତା ମେ ନୟନେ ପ୍ରସନ୍ନା || ୮୪||

ସର୍ବପ୍ରଦର୍ଶେ ସକଳାର୍ଥଦେ ଓଂ ପ୍ରଭାସୁଲାବଶ୍ୟଦୟାପ୍ରଦୋଗ୍ଧୁ ।

ସୁବର୍ଣ୍ଣଦେ ଓଂ ସୁମୁଖୀ ଭବ ଶ୍ରୀହିରଣ୍ମୟୀ ମେ ନୟନେ ପ୍ରସନ୍ନା || ୮୫||

ସର୍ବାର୍ଥଦା ସର୍ବଜଗତ୍ ସୁତିଃ ସର୍ବେଶ୍ୱରୀ ସର୍ବଭୟାପହନ୍ତ୍ରୀ ।

ସର୍ବୋନ୍ନତା ଓଂ ସୁମୁଖୀ ଚ ନଃ ଶ୍ରୀହିରଣ୍ମୟୀ ମେ ଭବ ସୁପ୍ରସନ୍ନା || ୮୬||

ସମସ୍ତ-ବିଘ୍ନୋଽ-ବିନାଶକାରିଣୀ ସମସ୍ତ-ଭକ୍ତୋଦ୍ଧରଣେ ବିଚକ୍ଷଣା ।

ଅନନ୍ତସମ୍ପାଦ-ସୁଖପ୍ରଦାୟିନୀ ହିରଣ୍ମୟୀ ମେ ନୟନେ ପ୍ରସନ୍ନା || ୮୭||

ଦେବି ପ୍ରସାଦ ଦୟନୀୟତମାୟା ମହ୍ୟଂ

ଦେବାଧିନୀଥ-ଭବ-ଦେବଗଣାଭିବନ୍ଦ୍ୟେ ।

ମାତସ୍ତଥୈବ ଭବ ସନ୍ନିହିତା ଦୃଶୋର୍ମେ

ପତ୍ୟା ସମଂ ମମ ମୁଖେ ଭବ ସୁପ୍ରସନ୍ନା || ୮୮||

ମା ବସ୍ତ ଭୈରଭୟଦାନକରୋଽପିତସ୍ତେ

ମୌଲୌ ମମେତି ମୟି ଦୀନଦୟାନୁକମ୍ପେ ।

ମାତଃ ସମର୍ପୟ ମୁଦା କରୁଣାକଟାକ୍ଷଂ

ମାଙ୍ଗଲ୍ୟବୀଜମିହ ନଃ ସୃଜ ଜନ୍ମ ମାତଃ || ୮୯||

କଟାକ୍ଷ ଇହ କାମଧୁକ୍ ତବ ମନସ୍ତୁ ଚିନ୍ତାମଣିଃ

କରଃ ସୁରତରୁଃ ସଦା ନବନିଧୁସ୍ତମେବେନ୍ଦିରେ ।

ଭବେଭବ ଦୟାରସୋ ମମ ରସାୟନଂ ଚାନ୍ଦ୍ରହଂ

ମୁଖଂ ତବ କଲାନିଧୁର୍ବିଧିଧି-ବାଞ୍ଛିତାର୍ଥପ୍ରଦମ୍ ॥ ୯୦॥

ୟଥା ରସସ୍ଵର୍ଗନତୋଽୟୋଽପି ସୁବର୍ଣ୍ଣତା ସ୍ୟାକୁମଲେ ତଥା ତେ ।

କଟାକ୍ଷସଂସ୍ଵର୍ଗନତୋ ଜନାନାଂ ଅମଙ୍ଗଲାନାମପି ମଙ୍ଗଲଭୃମ୍ ॥ ୯୧॥

ଦେହୀତି ନାସ୍ତୀତି ବଚଃ ପ୍ରବେଶାଦ୍ ଭୀତୋ ରମେ ଭ୍ରାଂ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ ।

ଅତଃ ସଦାସ୍ମିନ୍ନଭୟପ୍ରଦା ଭ୍ରଂ ସହୈବ ପତ୍ୟା ମୟି ସନ୍ନିଧେହି ॥ ୯୨॥

କଲ୍ପଦ୍ରୁମେଣ ମଣିନା ସହିତା ସୁରମ୍ୟା

ଶ୍ରୀସ୍ତେ କଳା ମୟି ରସେନ ରସାୟନେନ ।

ଆସ୍ତ୍ରାମତୋ ମମ ଚ ଦୃଢ଼ରପାଣିପାଦ-

ସ୍ଵଷ୍ଟ୍ୟାଃ ସୁବର୍ଣ୍ଣବପୁଷଃ ସ୍ଥିରଜଙ୍ଗମାଃ ସୁଧଃ ॥ ୯୩॥

ଆଦ୍ୟାଦିବିଷ୍ଣୋଃ ସ୍ଥିରଧର୍ମପଦ୍ମା ଭ୍ରମେବ ପତ୍ୟା ମମ ସନ୍ନିଧେହି ।

ଆଦ୍ୟାଦିଲକ୍ଷ୍ମି ଭ୍ରଦନ୍ତୁଗ୍ରହେଣ ପଦେ ପଦେ ମେ ନିଧୁଦର୍ଶନଂ ସ୍ୟାତ୍ ॥ ୯୪॥

ଆଦ୍ୟାଦିଲକ୍ଷ୍ମୀହୃଦୟଂ ପଠେଦ୍ୟଃ ସ ରାଜ୍ୟଲକ୍ଷ୍ମୀମତଲାଂ ତନୋତି ।

ମହାଦରିଦ୍ରୋଽପି ଭବେଦନାତ୍ତୟଃ ତଦନ୍ଦୟେ ଶ୍ରୀଃ ସ୍ଥିରତାଂ ପ୍ରୟାତି || ୯୪||

ୟସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ତୁଷ୍ଟା ସ୍ୟାଦ୍ଦିଷ୍ଟୁବଲ୍ଲଭା |

ତସ୍ୟାଭୀଷ୍ଟଂ ଦଦତ୍ୟାଶୁ ତଂ ପାଳୟତି ପୁତ୍ରବତ୍ || ୯୬||

ଇଦଂ ରହସ୍ୟଂ ହୃଦୟଂ ସର୍ବକାମଫଳପ୍ରଦମ୍ |

ଜପଃ ପଞ୍ଚଚସହସ୍ରଂ ତୁ ପୁରଣ୍ଡରଣମୁଚ୍ୟତେ || ୯୭||

ତ୍ରିକାଳଂ ଏକକାଳଂ ବା ନରୋ ଭକ୍ତିସମନ୍ୱିତଃ |

ୟଃ ପଠେତ୍ ଶୁଶ୍ରୁୟାଦ୍ୱାପି ସ ଯାତି ପରମାଂ ଶ୍ରୀୟମ୍ || ୯୮||

ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀଂ ସମୁଦ୍ୱିଶ୍ୟ ନିଶି ଭାର୍ଗବବାସରେ |

ଇଦଂ ଶ୍ରୀହୃଦୟଂ ଜପ୍ତ୍ୱା ପଞ୍ଚଚବାରଂ ଧନୀ ଭବେତ୍ || ୯୯||

ଅନେନ ହୃଦୟେନାନ୍ତଂ ଗର୍ଭଣ୍ୟା ଅଭିମନ୍ତ୍ରିତମ୍ |

ଦଦାତି ତକ୍ତୁଲେ ପୁତ୍ରୋ ଜାୟତେ ଶ୍ରୀପତିଃ ସ୍ୱୟମ୍ || ୧୦୦||

ନରେଣାପ୍ୟଥବା ନାର୍ଯ୍ୟା ଲକ୍ଷ୍ମୀହୃଦୟମନ୍ତ୍ରିତେ |

ଜଲେ ପୀତେ ଚ ତଦ୍ୱଂଶେ ମନ୍ଦଭାଗ୍ୟୋ ନ ଜାୟତେ || ୧୦୧||

ୟ ଆଶ୍ୱୟୁଜ୍ଞାସି ଚ ଶୁକ୍ଳପକ୍ଷେ ରମୋହବେ ସନ୍ନିହିତେ ଚ ଭକ୍ତ୍ୟା |

ପଠେତ୍ତଥୈକୋଭରବାରବୃଦ୍ଧ୍ୟା ଲଭେତ୍ ସୌବର୍ଣ୍ଣମୟୀଂ ସୁବୃଷ୍ଟିମ୍ || ୧୦୨||

ଋ ଏକଭକ୍ତ୍ୟାଂନୁହମେକବର୍ଷଂ ବିଶୁଦ୍ଧଧୀଃ ସପ୍ତତିବାରଜାପୀ ।

ସ ମନ୍ଦଭାଗ୍ୟୋଽପି ରମାକଟାକ୍ଷାତ୍ ଭବେହସ୍ତସ୍ତ୍ରାକ୍ଷଣତାଧିକଶ୍ରୀଃ ॥ ୧୦୩॥

ଶ୍ରୀଶାଂଘ୍ରୀଭକ୍ତିଂ ହରିଦାସଦାସ୍ୟଂ ପ୍ରପନ୍ନମନ୍ତ୍ରାର୍ଥଦୃଢୈକନିଷ୍ଠାମ୍ ।

ଗୁରୋଃ ସ୍ମୃତିଂ ନିର୍ମଳବୋଧବୁଦ୍ଧିଂ ପ୍ରଦେହି ମାତଃ ପରମଂ ପଦଂ ଶ୍ରୀଃ ॥ ୧୦୪॥

ପୃଥ୍ଵୀପତିତ୍ଵଂ ପୁରୁଷୋତ୍ତମତ୍ଵଂ ବିଭୃତିବାସଂ ବିବିଧାର୍ଥସିଦ୍ଧିମ୍ ।

ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣକୀର୍ତ୍ତିଂ ବହୁବର୍ଷଭୋଗଂ ପ୍ରଦେହି ମେ ଦେବି ପୁନଃପୁନସ୍ତମ୍ ॥ ୧୦୫॥

ବାଦାର୍ଥସିଦ୍ଧିଂ ବହୁଲୋକବଶ୍ୟଂ ବନ୍ଧଃସ୍ଥିରତ୍ଵଂ ଲଳନାସୁ ଭୋଗମ୍ ।

ପଥାଦ୍ରାଦିଲକ୍ଷ୍ମିଂ ସକଳାର୍ଥସିଦ୍ଧିଂ ପ୍ରଦେହି ମେ ଭାର୍ଗବି ଜନ୍ମଜନ୍ମନି ॥ ୧୦୬॥

ସୁବର୍ଣ୍ଣବୃଦ୍ଧିଂ କୁରୁ ମେ ଗୃହେ ଶ୍ରୀଃ ବିଭୃତିବୃଦ୍ଧିଂ କୁରୁ ମେ ଗୃହେ ଶ୍ରୀଃ ।

କଳ୍ୟାଣବୃଦ୍ଧିଂ କୁରୁ ମେ ଗୃହେ ଶ୍ରୀଃ ବିଭୃତିବୃଦ୍ଧିଂ କୁରୁ ମେ ଗୃହେ ଶ୍ରୀଃ ॥ ୧୦୭॥

ଧ୍ୟାୟେଲକ୍ଷ୍ମୀଂ ପ୍ରହସିତମୁଖୀଂ କୋଟିବାଲାର୍ଜ୍ଜଭାସୀଂ

ବିଦ୍ୟୁଦ୍‌ଶ୍ଵାଂବରବରଧରାଂ ଭୃଷଣାତ୍ୟାଂ ସୁଶୋଭାମ୍ ।

ବୀଜାପୁରଂ ସରସିଜୟୁଗଂ ବିଭ୍ରତୀଂ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣପାତ୍ରଂ

ଭଦ୍ରୀୟୁକ୍ତାଂ ମୁହୁରଭୟଦାଂ ମହ୍ୟମପ୍ୟତ୍ୟୁତଶ୍ରୀଃ ॥ ୧୦୮॥

Proofread by Ravin Bhalekar

ravibhalekar@hotmail.com,

Proofreading and commentary by N.Balasubramanian

bbalu@satyam.net.in

Unedited document

odia.org